



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 17592/2023**  
**10.08.2023. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА и мал. ББ, које заступа законска заступница – мајка ВВ, сви из ... чији је пуномоћник Биљана Крстић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Душан Дубајић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 75/23 од 01.03.2023. године, у седници већа одржаној 10.08.2023. године, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 75/23 од 01.03.2023. године.

**ОДБИЈА СЕ**, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

## **Образложење**

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 948/2022 од 06.10.2022. године, допуњеном допунском пресудом од 01.11.2022. године, обавезан је тужени ГГ да на име свог дела доприноса за издржавање мал. АА рођеног ...2008. године и мал. ББ рођ. ...2011. године плаћа месечно по 10.000,00 динара, за свако дете појединачно, почев од дана пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови, сваког првог-десетог у месецу за претходни месец, путем поштанске упутнице, на адресу мајке ВВ, па је утолико измењена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1595/2016 од 05.10.2016. године, док је тужбени захтев од досуђених по 10.000,00 динара до тражених по 15.000,00 динара месечно одбијени, одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 75/23 од 01.03.2023. године жалбе туженог су одбијене и пресуда Основног суда у Новом Саду П2 948/22 од 06.10.2022. године у побијаном усвајајућем делу одлуке (став 1. изреке) и у делу одлуке о трошковима парничног поступка (став 3. изреке) и допунска пресуда Основног суда у Новом Саду П2 948/22 од 01.11.2022. године су потврђене, а одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23) у вези члана 202. Породичног закона, па је оценио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. ств 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Такође, у поступку није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене одредаба Закона о парничном поступку, па није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1595/16 од 05.10.2016. године разведен је брак законске заступнице мал. тужилаца и туженог, мал. деца су поверена мајци ради самосталног вршења родитељског права, обавезан је отац да доприноси издржавању мал. деце месечним износом од по 3.000,00 динара, укупно 6.000,00 динара, почев од доношења пресуде па убудуће док за то постоје законски услови и уређен је модел одржавања личних односа између мал. деце и туженог. У време развода брака родитеља, мал. АА је имао осам година, а сада има 13 година и ученик је осмог разреда основне школе, а мал. ББ је имала пет година, сада има десет година и ученица је петог разреда основне школе. У поступку су утврђене потребе мал. деце у износима који су ближе наведени у побијаној пресуди, а из којих произлази да се ради о просечним потребама.

Законска заступница мал. деце је рођена 1991. године, завршила је основну школу, и даље живи у породичној кући у засебном домаћинству, као и у време развода брака, плаћа режијске трошкове и телефон за мал. АА. Пре развода брака је била незапослена, а након развода брака се запослила и остварује месечну зараду од 38.000,00 динара, као и право на дечији додатак по 3.000,00 динара за свако дете. Тужени је рођен 1987. године и завршио је три разреда основне школе. У време развода брака је живео у родитељској кући, а сада живи у кући која је у сувласништву његовог оца и стрине и режијске трошкове сноси у целости. Запослен је као помоћни радник на одређено време, због повећаног обима посла, са месечном зарадом од 32.000,00 динара, а ради и повремене послове и дневно може да заради 1.000,00 динара. Болује од хипертензије и редовно користи терапију коју узима на рецепт уз партиципацију од 50,00 динара. Редовно доприноси издржавању малолетне деце, али са њима не одржава контакте.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, судови су оценили да су се испунили услови за измену одлуке за издржавање мал. деце, у смислу члана 164. Породичног закона, па су, примењујући чланове 160, 161. и 162. истог Закона туженог обавезали да доприноси издржавању мал. деце у износу од по 10.000,00 динара месечно почев од дана пресуђења, док постоје законски услови.

Правилно је другостепени суд на утврђено чињенично стање применио материјално право доносећи побијану пресуду, за коју је дао довољно разлога, које у свему прихвата и Врховни суд. Наиме, у поступку је утврђено да су се укупне месечне потребе мал. тужилаца, с обзиром на њихов узраст као и прилике законске заступнице мал. деце промениле, али и прилике туженог, као дужника издржавања. С обзиром на потребе мал. деце и могућности туженог, као дужника издржавања, правилно је тужени обавезан да доприноси издржавању мал. деце у износу од по 10.000,00 динара.

Супротно наводима ревизије, у поступку је утврђено да је тужени запослен и да остварује зараду у износу од 32.000,00 динара, као да обавља и повремене послове и

може да заради 1.000,00 динара дневно. Чињеница да ли је тужени запослен на одређено или неодређено време нема значаја у овом поступку, јер су цењене могућности туженог, као дужника издржавања у време пресуђења. Тужени је млад, здрав и радно способан, те је стога дужан да активира све своје могућности и уложи додатни напор да на дозвољени начин обезбеди средства за издржавање малолетне деце, што је његова законска обавеза које се не може ослободити, сходно одредбама члана 167. став 2. Породичног закона. Стога је Врховни суд, узимајући у обзир све околности које су чланом 160. став 2. и 3. Породичног закона прописане као параметри за оцену потреба мал. детета, као повериоца издржавања и могућности туженог, као дужника издржавања, имајући у виду минималну суму издржавања у смислу члана 160. став 4. истог Закона коју периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, а руководећи се најбољим интересом малолетне деце, сагласно члановима 6. и 266. Породичног закона, оценио да су нижестепени судови правилно утврдили висину доприноса туженог издржавању мал. деце.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Тужени није успео у ревизијском поступку, па нема право на трошкове тог поступка које је тражио и определио у ревизији, у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија  
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић